

Προς:

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2019

Πρόεδρο Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

κ. Αντόνιο Ταγιάνι

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε,

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο κορυφαίος ευρωπαϊκός Θεσμός που αποτελεί την κοιτίδα της Δημοκρατίας, του Διαλόγου και της ανταλλαγής ιδεών στην Ένωσή μας πρέπει να είναι ο θεματοφύλακας της Ιστορίας και όχι, πιθανότατα εν αγνοία σας, να φιλοξενεί ανιστόρητες εκδηλώσεις με αδιαφανείς στόχους και άδηλες επιδιώξεις.

Στους χώρους του Κοινοβουλίου σήμερα φιλοξενείται με οικοδεσπότη τον Ρουμάνο συνάδελφό μας Csaba Sogor εκδήλωση για την ψευτοεπέτειο των 75 χρόνων από την απέλαση των «Τσάμηδων» από την Ελλάδα.

Προς αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας θα μου επιτρέψετε να σας γνωρίσω τα παρακάτω.

Την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου οι Αλβανόφωνοι κάτοικοι της περιοχής που αυτοαποκαλούνται Τσάμηδες συνεργάστηκαν ανοιχτά με τις δυνάμεις του Άξονα. Οι δυνάμεις κατοχής μάλιστα τους είχαν υποσχεθεί ανεξαρτησία και μετά την Απελευθέρωση κατηγορήθηκαν για σειρά εγκλημάτων πολέμου.

Οι Γερμανοί κατακτητές έκαναν κοινές στρατιωτικές επιχειρήσεις με της Τσάμηδες στη Θεσπρωτία, με στόχο την εξουδετέρωση των αντάρτικων ομάδων.

Μόνο στην Παραμυθιά Θεσπρωτίας εκτελέστηκαν 58 άτομα μετά από κατάλογο που τους δόθηκε από γνωστούς Αλβανούς της περιοχής.

Τον Αύγουστο του 1944, ένοπλες ομάδες του ΕΛΕΣ του Ναπολέοντα Ζέρβα συγκρούστηκαν με τμήματα των Τσάμηδων συνεργατών των ναζί, που πλέον βλέποντας την ήττα του Άξονα να πλησιάζει πιο γρήγορα από ό,τι υπολόγιζαν πήραν τις οικογένειές τους και έφυγαν από την περιοχή. Στην απογραφή του 1951, μάλιστα, ήταν μόλις 127!

Με αποφάσεις δικαστηρίων τούς αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια, ενώ η ακίνητη περιουσία τους απαλλοτριώθηκε και αποδόθηκε σε ντόπιους. Το 1945 το Ειδικό Δικαστήριο Δωσίλογων Ιωαννίνων καταδίκασε ερήμην σε θάνατο 1.930 Τσάμηδες που βαρύνονταν με εγκλήματα πολέμου.

Μέχρι και την πτώση του Κομμουνισμού στη γειτονική χώρα, οι όποιες αλυτρωτικές βλέψεις των Τσάμηδων περιοριζόταν αυστηρά μέσα στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Από την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και έπειτα, ωστόσο, το ζήτημα της «Τσαμουριάς» επανήλθε στην επικαιρότητα.

Αρχικά οι Τσάμηδες προσπάθησαν να ξαναγράψουν την ιστορία τονίζοντας πως ουδέποτε συνεργάστηκαν με τις δυνάμεις του Άξονα και πως έπεσαν δήθεν θύματα της Ελληνικής εκδικητικότητας κάνοντας λόγο, μάλιστα, για «εθνοκάθαρση» την οποία υπέστησαν αλλά και «γενοκτονία των Τσάμηδων»!

Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια οι μαθητές στην Αλβανία διδάσκονται Ιστορία και Γεωγραφία των «αλβανικών εθνικών εδαφών», όπου στο βιβλίο «Ιστορία του Αλβανικού Έθνους» υπάρχει ειδικό κεφάλαιο για την Τσαμουριά, με την επισήμανση ότι «βρίσκεται στο νοτιοδυτικό μέρος της κάτω Αλβανίας», εννοώντας το νότιο τμήμα της Ελληνικής Ηπείρου.

Είναι, λοιπόν απόλυτα ξεκάθαροι οι λόγοι, οι στόχοι και οι επιδιώξεις αυτής της εκδήλωσης. Μίας εκδήλωσης όχι ιστορικής μνήμης αλλά ανιστόρητης αμνησίας.

Είμαι βέβαιος ότι με την ευαισθησία που σας διακατέχει και τις ιστορικές σας γνώσεις θα καταδικάσετε απερίφραστα τέτοιου είδους απαράδεκτες πρακτικές και δεν θα επιτρέψετε στο μέλλον την όποια επανάληψή τους.

Με εκτίμηση,

Μανώλης Κ. Κεφαλογιάννης